

רשות ההגבלים העסקיים

ירושלים, ב' אייר תשס"ג

4 במאי 2003

פטור: 5270

בפקס: 03-5667778

לכבוד

רון גזית, רוטנברג ושות'

משרד עורכי דין

שד' רוטשילד 46

תל-אביב 66883

הנדון: החלטה בעניין אי-מתן פטור מאישור הסדר כובל בין: "רשת" חברת תקשורת והפקות (1992)

בע"מ – טל עד אולפני ירושלים בע"מ – שידורי קשת בע"מ

הנני מתכבדת להעביר אליכם את החלטת הממונה על הגבלים עסקיים, לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח - 1988, בדבר אי-מתן פטור מהחובה לקבל את אישור בית הדין להסדר כובל שבין הצדדים בנדון.

בכבוד רב ובברכה,

צפורה נחמו, עו"ד

רשמת הגבלים עסקיים

רשות ההגבלים העסקיים

החלטה לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 בדבר

אי-מתן פטור מאישור הסדר כובל

הסכם בין זכייניות הערוץ השני להאחדת שידורים ב"עת חירום"

1. פתח דבר

עניינה של החלטתי זו הוא בטענה כי לעת חירום חייבים דיני התחרות לסגת בפני השאיפה לאיחוד מתחרים לפעולה כגוף אחד. כך, מבקשות שלוש זכייניות הערוץ השני המקיימות את עיקרו של שוק הטלוויזיה המסחרית, כי אתיר להן לפעול כישות אחת לעת החירום, וההנמקה שביסוד הבקשה היא ביסודה כי "כאשר התותחים יורים – המונוט שותקות".¹ מהלך הדברים שיובאו כאן מלמד כי יש להיזהר בבקשות מסוג זה, אשר לעתים נראות מתבקשות על פני הדברים, אך בסופו של דבר יימצא כי אין להן הצדקה ותוחלתן -- גרימת נזק לתחרות שלא לצורך.

ביום 5 פברואר 2003 הוגשה בקשה למתן פטור לפי סעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן: "חוק ההגבלים העסקיים"), להסכם בין רשת חברת תקשורת והפקות (1992) בע"מ (להלן: "רשת"), ובין שידורי קשת בע"מ (להלן: "קשת") ובין טל עד אולפני ירושלים בע"מ (להלן: "טל עד"; וכולן יחד: "הזכייניות"), בדבר שידור משותף והאחדת לוח השידורים שלהן למתכונת משותפת ומוסכמת מראש במשך "תקופת חירום" (להלן: "האחדת הערוץ").

לאחר שבחנתי את ההסדר ואת הכבילות המצויות בו, הגעת למסקנה כי הכבילות שבהסדר הרצועה המשותפת עלולות, בנסיבות העניין, לפגוע פגיעה של ממש בתחרות. טעם עיקרי לכך יימצא בעובדה כי בעת חירום צפויה חברת החדשות המשותפת לזכייניות למלא את החלק הארי מלוח השידורים. על רקע זה הסתבר כי האחדה טוטאלית של יתרת לוח השידורים השונה של הזכייניות אינה מתחייבת לעת חירום. מאידך, האחדת השידורים מיועדת במפורש להפוך את הערוץ השני ל"מדורת שבט" בה צופים הכל.

כך, לצד אי הנחיצות בשיתוף הפעולה צפויה פגיעה מהותית המשתרעת על פני כל לוח השידורים על גורלו של המתחרה החדש בשוק הטלוויזיה המסחרית – ערוץ 10.

¹ בג"צ 3451/02 אלמדני נ' שר הבטחון, פ"ד נו(3) 30, בעמ' 34: "האמירה כי 'כאשר התותחים יורים, המונוט שותקות' אינה נכונה. אמרתו של קיקרו כי בעת מלחמה מחרישים החוקים אינה משקפת את המציאות המודרנית." [הנשיא ברק]; ראו עוד בג"צ 55/82 ישמאר בע"מ נ' שר הבטחון, פ"ד לו(2) 505, בפסק דינו של השופט בייסקי.

2. ההסכם

2.1 הצדדים להסכם

המבקשות – כל הזכייניות ערוץ 2, חולקות על פי דין את זמני השידור בערוץ המסחרי לפי ימים. בנוסף עוסקות המבקשות בהפקת שידורי טלוויזיה.

על פי דין אמורות הזכייניות להתחרות זו בזו על ליבם וכיסם של המפרסמים. לפני למעלה משנה נפתח צוהר חדש לתחרות ממשיית בזכייניות דמות "ערוץ 10", המתחרה בהן לאורך כל ימות השידור בשבוע.

2.2 ההסדר הכובל

על פי המבוקש, יחלקו ביניהן הזכייניות את היום לשלוש רצועות משותפות כאשר שעות השיא יחולקו בין הזכייניות במתכונת היומית המקובלת כיום. יצויין, שבמסגרת שעות השיא ישולבו מספר רצועות קבועות של תוכניות בידור. ההכנסות באותה תקופה לגביה הוגשה הבקשה צפויות היו להיכנס לקופה **משותפת** לכל הזכייניות וחלוקתן תתבצע לפי מפתח שיקבע ביניהן. נמצא כי אין מדובר אך בהאחדה טוטאלית של יתרת לוח השידורים אלא אף בשיתוף פעולה מסחרי בו מתקבלות כלל ההכנסות לקופה אחת ומחולקות ממנה לפי קריטריון שיקבעו המתחרים ביניהם. מדובר אפוא הן במיזוג לתקופה – הן ברמה התפעולית והן ברמה המסחרית.

עוד הטעימו הזכייניות כי הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (להלן: "**הרשות השניה**"), היא הדוחפת להאחדת לוח השידורים ואיחוד קופותיהן הנפרדות של הזכייניות – לקופה אחת משותפת. משפנתי לרשות השניה בענין זה נעיתי כי אכן רשות זו מבקשת לאחד את לוח השידורים בכדי ליצור "מדורת שבט" אחת, סביבה יתכנס העם בישראל לעת החירום הממשמשת ובאה. יוזמתה זו של הרשות השניה לכנס "מדורת שבט" אחת לצופי הטלוויזיה המסחרית לא תוכננה לחול על המתחרה החדש - ערוץ 10.

3. השפעת ההסכם על התחרות

טענתן היסודית של הזכייניות בבקשתן לפטור היא כי שיתוף פעולה ביניהן להאחדה מלאה של שידוריהן כאמור לא יפגע בתחרות שכן הוא נועד לנסיבות חריגות ולפרק זמן שיש לקוות כי יהיה קצר ומוגבל. ברם, לאחר שלמדתי את פרטי הבקשה ואת הנימוקים המשלימים שקיבלתי מן הזכייניות ומן הרשות השנייה, השתכנעתי כי שיתוף הפעולה המבוקש מעלה חשש להפחתת התחרות באופן ממשי.

סעיף 54 לחוק הרשות השנייה, התש"ן-1990 (להלן: "**חוק הרשות השנייה**") קובע כי ימי השידור לאורך השבוע יחולקו בין הזכייניות. בכך התווה המחוקק את המסגרת הכללית לפעילותן של הזכייניות ולתחרות שאמורה להתקיים ביניהן.

אכן, יש מן החוקים המתווים מודל ייחודי של תחרות, השונה ממהלכה הרגיל של תחרות חופשית. בכך אין כדי לשנות מתחולתו של חוק ההגבלים העסקיים לצד אותם חוקים כמגן של מתווה התחרות המתקיימת לפיהם. עמד על כך בית הדין להגבלים עסקיים **בפרשת עידן**:²

"אין עוד להטיל ספק בכך שחוק הבזק אינו אוסר על קיומו של מסך ארצי, להיפך, החוק מתיר למועצה לאשר מסך ארצי וזו, כפי שראינו, אכן קבעה כללים המאשרים באופן מפורש קיומו של מסך כזה... על רקע הדברים האמורים נראה כי שלילה עקרונית של המסך הארצי, **ולו גם משיקולים של דיני התחרות**, אינה עולה בקנה אחד עם כוונת המחוקק. על כל פנים, ההתחשבות ברצון המחוקק (לרבות מחוקק המשנה) שאנו מחוייבים בה גם כאשר אנו שוקלים את אישור ההסדר מכוח דיני ההגבלים העסקיים, מצמצמת את מרחב שיקול הדעת הפתוח בפנינו, ככל שמדובר בסירוב לאשר את ההסדר. בכך אין, כמובן, כדי לפגוע בסמכותנו להתנות בהסדר תנאים שמטרתם לצמצם את הפגיעה בתחרות."

בהתאם למודל הקבוע בחוק הרשות השנייה, יש מקום לתחרות מסויימת בין זכייניות הערוץ השני. תחרות זו מוצאת ביטוי בכך שכיום ניתן לרכוש זמן פרסום מכל אחת מהזכייניות בנפרד ומכירות אלה מתחרות זו בזו, הגם שתחרות זו מוגבלת משהו.³ רווחיה של כל זכיינית מגיעים לקופתה שלה וככל שתשיא את שיעור הצפייה בשידוריה – כן צפויה היא להגדיל את הכנסותיה. למותר לציין כי אין כיום כל "קופה משותפת" לשלוש הזכייניות אותה הן חולקות וממילא אין הן קובעות כל "מפתח חלוקה" ביניהן. מנגד, לפי הבקשה שהניחו בפני הזכייניות, יזרמו כלל הכנסותיהן מפרסום לקופה משותפת ובכך למעשה יחדל כל תמריץ של הזכייניות להתחרות ביניהן על מכירת זמן הפרסום.

בעשור האחרון ועד לאחרונה ממש היו זכייניות הערוץ השני השחקניות היחידות במגרש זה כאשר לכל אחת מהן ימי שידורים המסורים לה בלעדית. מתברר כי המתחרה החדש ערוץ 10 טרם ביסס את עצמו כאלטרנטיבה תחרותית חזקה לזכייניות הערוץ השני. נראה כי לפי נתוני המדרוג אין ערוץ 10 זוכה בשלב זה לאותה מידת חשיפה לה זוכות הזכייניות. המסקנה העיקרית היא כי לעת הזו התחרות בענף מתבססת גם על התחרות בין שלוש זכייניות הערוץ השני. מכאן החשיבות בשימורה של תחרות זו, גם אם מוגבלת היא מכוחה של שותפותן בערוץ השני וחלוקת הימים ביניהן ולפיכך אין היא תחרות חזיתית, ישירה ומלאה.

עדיין נותר להתלבט אם אין הבקשה כמות שהיא ראויה ליחס מקל משהו, בהתחשב בכך כי מדובר בחבירה לרגל מה שהוגדר כ"עת חירום" ולא בהתארגנות רגילה הנעשית לשם מהלך עסקים רגיל. עם זאת, לאחר ששקלתי את מגוון השיקולים הרלבנטיים ולאור מידע שנתקבל בשיחות שקיימתי עם הנוגעים בדבר באתי למסקנה כי אין כל הצדקה לחבירה המבוקשת. הנימוקים העיקריים לכך הם אלה:

² ה"ע 466/95 (י-ם) עידן חברה לכבלים בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, דינים מחוזי כרך (4) 469, 1996 **הגבלים עסקיים** 3006662.

³ כל זכיינית בערוץ 2 היא בעלת זכות בלעדית לשידור בימים מסוימים. על כן, מפרסם הנזקק לשידורים דווקא בימים מסוימים חייב לרכוש זמן פרסום מזכיינית מסוימת. כמו כן, מפרסמים הנזקקים לפרסום מתמשך שבועי חייבים לרכוש זמן פרסום מכל הזכייניות (שאינן ימי השידור של הזכייניות מהווים מוצרים משלימים).

א. על פי מתכונת פעולתו של הערוץ השני ולפי טבעם של דברים ניתנת ההגמוניה ב"עת חירום" בידי חברת החדשות של הערוץ. אכן חזון נפרץ הוא במקומותינו כי לעת אירועי חירום למיניהם תופסים דיווחי החדשות את הבכורה כשיתר השידורים נדחקים לקרן זווית. נמצא כי אם תתממש "עת החירום" – ממילא מרכז תשומת הלב ימצא בדיווחי חברת החדשות. מאידך, אם לא תתממש "עת החירום" כי אז ממילא נשמטת הקרקע מתחת לנימוק המרכזי העומד ביסוד הבקשה.

ב. החבירה המבוקשת אינה מצומצמת לגיבוי הטכני המתבקש לעת חירום (גיבוי הדדי לאולפנים ולציוד היה ואילו יינקו וכיוצא בכל אלה) אלא מתרחבת גם (ויש יאמרו – בעיקר) למחוזות מרוחקים ממה שניתן היה לראותו כ"כורת השעה". לו היה שיתוף הפעולה המתבקש מצומצם אך ורק להיבטים טכניים מצומצמים הרלבנטיים לסכנות הנובעות מהתהוותה של "עת חירום", יתכן וניתן היה ליתן את הפטור המבוקש. אך הבקשה שבפניי רחוקה מרחק רב משיתוף פעולה שכזה. במרכזה האחדה גמורה ומלאה של הזכייניות ותוכניותיהן ויצירת מאגר הכנסות משותף למתחרים.

ג. בנסיבות אלה ברור, נוכח תנאי סעיף 14 לחוק, כי המקום לדון בבקשה שכזו אינו בהליך מנהלי גרידא בפני הממונה, אלא – אם בכלל – בהליך שיפוטי בפני בית הדין: המדובר בעצם במיזוג כל הפעילויות העומדות בליבה של התחרות בין הזכייניות המהוות את החלק הארי של השוק, בתקופה בה מנסה מתחרה חדש לחדור לשוק וכאשר למתחרה זה אין מוצעת (וממילא אין ניתנת) גישה, מלאה או חלקית, לאותו שיתוף פעולה.

ד. המניע לשיתוף הפעולה החובק המתבקש על ידי הזכייניות הוסבר לי, על ידי הרשות השנייה, כיצירת "מדורת שבט" מרכזית לטלוויזיה המסחרית. לאור רציונל זה, ביקשתי לדעת כיצד רואה הרשות השנייה את גורלו של המתחרה בשוק זה – ערוץ 10 – ואם אין משמעות יצירתה של "מדורת שבט" מרכזית כאמור – פגיעה תחרותית קשה במתחרה חדש זה. תשובת הרשות השנייה היתה כי אכן מקומו של ערוץ 10 נפקד משיתוף הפעולה המוצע, אך המדובר בליקוי שניתן אולי לתקנו. ברם, הקושי במתכונת החבירה שהוצעה אינו נעוץ בשאלת היכולת לתקנה, אלא בכך שיצירה במודע של "מדורת שבט" המכוונת לרכז אליה את כל צופי הטלוויזיה, מוציאה "מן המשחק", כמעט באופן אינהרנטי, את המתחרה החדש.

ה. זאת ועוד: הרציונל בהתייחסות אחרת לחבירה הנעשית לרגל "עת חירום" טמון בהנחה המוקדמת לפיה חבירה כזאת היא כורח שמקורו אינו בעולם העסקים אלא מ"עת החירום". כך, כאשר מהותה של עת החירום היא אירוע לוחמתי, יחיד או מתמשך, מבוסס הרציונל בהתייחסות מערך הפיקוח על ההגבלים העסקיים על ההנחה כי מעשי תיאום מסויימים מחוייבים מן האיום הבטחוני המרחף על הפועלים בשוק. על רקע זה תיאום לוגיסטי לשם גיבוי נחזה כמחויב המציאות. על רקע זה, ההנחה שבהגיון היא כי אין שיתוף פעולה מסוג כזה שייך לעולמם של קרטלים, או תיאומים פוגעניים אחרים וכי המניע לו אינו עסקי אלא

ניזון מסיבות חיצוניים אחרות המחייבות שיתוף פעולה.⁴ אלא שלמוד מאפייני שיתוף הפעולה אשר הוצב בפני בבקשה מגלה תמונה שונה לגמרי. איחוד הקופות של הזכייניות אינו מתבקש מ"עת חירום" וכמוהו גם האחדת השידורים הכוללת.

הקו המנחה בהחלטות הממונה הוא כי שיתופי פעולה בין הזכייניות יותרו כאשר הם נחוצים וכאשר ברי שהם מביאים להקמת מוצר או ייעולו ואינם עלולים לפגוע פגיעה מהותית בתחרות. בנסיבות העניין ומנימוקי הזכייניות לא מצאתי כי שיתוף הפעולה נחוץ להן למטרה לגיטימית של ניהול עסקיהן במתחרות. אדרבא, כפי שפרטתי לעיל התרשמתי כי ממילא מצויים פתרונות למתכונת השידורים של שעת חירום כבר במצב הנוכחי.

הזכייניות אשר טענו כי יש צורך לשדר במתכונת "אולפן פתוח" שיסייע להפגת מתחים ולהעברת מידע חיוני לא הבהירו, אף לא בנימוקים המשלימים, מדוע לא תוכל כל זכיינית לשדר במתכונות אחרות או במתכונות "אולפן פתוח" בלא שתאחיד את שידוריה עם מתחרותיה הזכייניות. נהפוך הוא, הזכייניות כתבו בנימוקים המשלימים מטעמן כי "אין מדובר במקרה וחלילה נותקף במהלך המלחמה (למקרה כזה קיים נוהל מסודר באמצעות דובר צה"ל ו"המרגיע הלאומי") וכן כמובן שאין מדובר במצב בו חברת החדשות תשדר בלי הפסקה על פי ההתפתחויות." מכאן כי גם מהותה של אותה "עת חירום" בה כן נדרשים שידורים מאוחדים אינה מחוורת די צורכה.

כאמור לעיל התרחישים להפעלת התכנית בגינה מתבקש הפטור ב"תקופת החרום" – לא פורטו. למעשה נתבקשתי ליתן מעין פטור החתום "על החלק", במסגרתו יוכל "פורום קבלת ההחלטות" לאחד את זכייניות ערוץ 2 לגוף משדר אחד לתקופה שאינה ידועה אשר נגזרת מהגדרת שעת חירום כפי שיקבע. איני סבור שהחלטה מעין זו במתכונת שהובאה בפני יכולה לעלות בקנה אחד עם הוראות חוק ההגבלים העסקיים: העברת שיקול הדעת מן הממונה אל גוף אחר אשר בפניו יבואו נתוני שיתוף הפעולה הספציפי לשם החלטה אינה אפשרית והיא נפסלה כבר בעבר על ידי בית המשפט הגבוה לצדק.⁵ מטבע הדברים גם העברה כזו לא תתקון.

כללם של דברים: **הטעם העמום של יצירת תחושת בטחון לצופים אינו יכול להכשיר בעניין זה ביטולה המוחלט של התחרות בין הזכייניות במרבית שעות היממה.** כך במיוחד, בהעדר כל נימוק משכנע המסביר מדוע לשם יצירת תחושת בטחון זו נדרשת חבירה כה רחבה של המתחרות העיקריות - שלוש זכייניות הערוץ השני - לאחת; והלא משמעותה של הבקשה שהובאה בפני היא האחדה מוחלטת הן בהפקה, הן בשידור, והן בהכנסות מפרסומות, בניגוד למסגרת הקבועה

⁴ להתרת הסדרים כובלים הנעשים על רקע נחיצות הזרה לעולם העסקים - ראו החלטת בית הדין להגבלים עסקיים בתיק הי"ע 4445/01 (לגבי תאגיד המחזור) הגבלים עסקיים 3012521. בעניין זה המליץ הממונה על מתן היתר זמני להסדר הגם שחברו בו רשתות השיווק הגדולות וספקי מזון גדולים משום שההסדר נועד לשרת מטרות חברתיות חיצוניות לגמרי לעולם העסקי ולא היה בו, בתנאים מסויימים, כדי להקים סכנה לפגיעה ממשית בתחרות בעסקים.

⁵ בג"צ 136/84 **המועצה הישראלית לצרכנות נ' יושב ראש המועצה להגבלים עסקיים**, פ"ד (לטנ) 265, בעמ' 272: "בהעדר החלטה שהחליטה המועצה לגבי קו-פעולה-עתידי, לא נותר איפוא לנפגע מה לתקוף. החלטה כזאת מקופלת בהכרח באישור המועצה את ההסדר הכולל, שהרי כל השאר עתיד להתבצע אך באישורו של המפקח. בהעניקה את האישור, מראש, התנערה לדעתי המועצה מהתפקיד שהמחוקק יעד רק לה: לשקול את קו-הפעולה העתידיים לכשיתגבשו, לאור מבחן טובתו של הכלל. את השקילה של תוכן קו-הפעולה-העתידיים ואת ההחלטה אם אמנם משרתים הם את טובת הכלל חייבת המועצה לבצע בעצמה."

לפעילות הזכייניות בחוק הרשות השניה. כל זאת כאשר הדיווח החדשתי העומד במרכז של שעת החירום – מתבצע ממילא באמצעות חברת החדשות המשותפת לזכייניות.

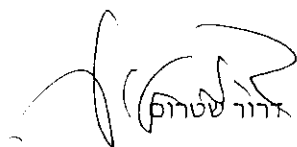
4. עמדת משרד התקשורת והרשות השניה לטלוויזיה ורדיו

טרם קבלת החלטתי נועצתי במשרד הממשלתי הרלוונטי, הוא משרד התקשורת. משרד זה לא ראה מניעה להיעתר לבקשה. הרשות השניה הבהירה היא כי היא תומכת במתן הפטור. ברם, לא מצאתי בעמדת הרשות השניה כל פתרון לבעיות התחרות העולות מההסדר או הסבר להכרח ולנחיצות שבהסדר המבוקש. לגישת הרשות השניה אלמנט התחרות הוא בעל חשיבות משנית בנסיבות האמורות והתרומה האמיתית לצופים היא ביצירת מסך אחיד. לא מצאתי בטעם זה די להפגת חשש תחרותי העולה מגופם של דברים. נהפוך הוא: הטעם העיקרי אינו כי ההסדר לא יפגע בתחרות אלא כי לעת הזו "כשהתותחים רועמים" מוטב שמוזות התחרות – יידומו. איני שולל מצבים בהם יהפוך שיקול התחרות לשיקול שאינו זוכה לבכורה, אך לא הובא בפניי כל טעם של ממש מדוע בפנינו מצב כזה; מאידך איני נכון להסכים לכך שתחת הסיסמה "שעת חירום" ייעשה מה שבימים כתיקונם אינו מותר – ללא כל צורך ענייני בו.

5. סוף דבר

לאור האמור לעיל באתי למסקנה כי אין מתקיימות לגבי ההסדר המוצא ביטוי בהסכמים שבפניי אף אחת מחלופות סעיף 14 לחוק. מטעם זה אין הבקשה ראויה לפטור, ועל הצדדים לפנות לבית הדין להגבלים עסקיים לקבלת אישור להסדר, אם ברצונם לקיימו.

בשולי הדברים אוסיף כי הערכות לשעת חירום מחויבת המציאות במקרים רבים וטוב שתיעשה. אילו היתה באה בפני בקשה המצומצמת לשיתוף פעולה שנחיצותו ברורה ושאנו מציב חשש לפגיעה משמעותית בתחרות היתה החלטתי שונה. משאין זו הבקשה שהונחה בפניי, וגם בנימוקים המשלימים שנדרשו לא הביאו המבקשות טעם טוב לבקשתן, לא נותר לי אלא לדחות את הבקשה.

הממונה על הגבלים עסקיים

ירושלים, ב' אייר תשס"ג

04 מאי 2003

281980 / 5270

חוק ההגבלים העסקיים - התשמ"ח 1988

בקשת פטור מאישור הסדר כובל

מוגשת בזה בקשה בהתאם לסעיף 14 לחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988, למתן פטור מאישור בית הדין להסדר כובל, שעניינו הסכם לשידור משותף בשעת חירום.

1. הצדדים להסדר המבקשים את הפטור הם:

"רשת" חברת תקשורת והפקות (1992) בע"מ

ח.פ. 511677957

מרחוב הקסם 12, הרצליה.

טלעד אולפני ירושלים בע"מ

ח.פ. 510659535

מרחוב מרכוס 29, ירושלים

שידורי קשת בע"מ

ח.פ. 311786352

מרחוב ראול ולנברג 12

רמת החייל, תל-אביב

מען למסירת מסמכים: רון גזית, רוטנברג ושות', משרד עורכי דין, שד' רוטשילד 46, תל אביב 66883, פקס 03.5667778.

2. צורת ההסדר: בעל פה.

3. תיאור המסמכים: לא ישום.

4. הנכס נושא ההסדר: שידור בעל מאפיינים משותפים, כולל סט ותפאורה משותפים, אריזה גרפית משותפת, הערכות לוגיסטיות משותפת באולפן משותף, שיתוף שטחי עבודה, טלפוניה, מחשוב ואינטרנט.

5. מהות הכבילה ופרטים עליה: שידור משותף במשך תקופת החירום.

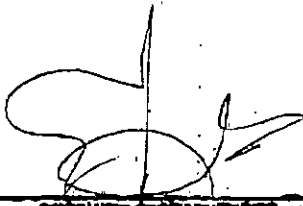

6. תקופת ההסדר הכובל: עד סוף שעת החירום.

7. הנימוקים המצדיקים פטור:

- 7.1. במצב חירום ימלא ערוץ 2, שהוא כידוע ערוץ תקשורת מרכזי במדינת ישראל, תפקיד חשוב של יצירת מסגרת שידורית תומכת בשעות של מתח ולחץ.
- 7.2. במצב חירום צפוי כי רוב הציבור ישהה בבית ויבלה את רוב זמנו בצפייה בטלוויזיה. הטלוויזיה תהפוך בזמן כזה לכלי מרכזי וחיוני. על הערוץ השני מוטלת החובה לבחון באיזה אופן הוא ייתן לציבור שירות מיטבי ורלוונטי בשעות קשות. לדעת הזכיינים והרשות השנייה, אין מקום בימי החירום לפעול במתכונת הרגילה של הפרדה בשידור בין הזכיינים ולהמשיך בלוח התוכניות הרגיל, אלא חיוני ליצור מסגרת שידורים משותפת אשר תכלול שידורים מיוחדים אשר מתאימים לכלל הציבור בכל שעות היממה.
- הצופה בשידורים משותפים מאולפן אחד יוכל למצוא בערוץ 2 מקור להזדהות עם שאר הציבור בשעות של מתח ולמצוא בכך תמיכה והקלה בלחץ בו הוא נתון. המשך שידורים במתכונת הרגילה, כאילו כלום לא קורה, יהפכו את השידור לבלתי רלוונטי לציבור, ובכך יחטיא ערוץ 2 את תפקידו ליתן שירות הולם לציבור.
- 7.3. לצורך כך ישדרו הזכיינים שידור בעל מאפיינים משותפים, כולל סט ותפאורה משותפים, אריזה גרפית משותפת, הערכות לוגיסטית משותפת באולפן משותף, שיתוף שטחי עבודה, טלפוניה, מחשב ואינטרנט. שיתוף הפעולה כולל גם את חברת החדשות של ערוץ 2, וירתום את כוכבי הערוץ למאמץ המשותף.
- 7.4. ערוץ 2 הוא הערוץ המרכזי עבור רוב הציבור בישראל והם מצפים כי ערוץ זה יתן להם שירות ההולם את הצרכים במצב המיוחד בו הם נתונים.
- 7.5. לוח השידורים יורכב מרצועות שידור שיתולקו בין הזכיינים, כאשר שעות השיא (21:00 עד 23:00) יהיו בחלוקה בין הזכיינים לפי ימי השידור המקובלים כעת. פירוט של מבנה השידורים – רצ"ב.
- 7.6. כל זכיון ימכור את זמן האוויר בימי השידור שלו בתקופת השידורים ערב תקופת החירום. ההכנסות יוזרמו לתוך הקופה המשותפת אשר מתוכה יבוצעו כלל ההוצאות. היתרה, אם תהיה, תחולק בין הזכיינים בחלקים שווים. אם ייווצר גרעון, הוא יכוסה על-ידי 3 הזכיינים באופן שווה.
- 7.7. ההסדר המוצע מתייחס לשידור בתקופת חירום בלבד, אם תתרחש, ולכן אין בהסדר המבוקש כדי להגביל או לפגוע בתחרות ועניינו אינו בהפחתת התחרות, שכן מדובר בשיתוף פעולה בנסיבות חריגות ולפרק זמן שיש לקוות שיהיה קצר ומוגבל.

הרשות המנהלית לעניינים כלכליים והתעסוקה
המקצועית של העובדים והעובדות.

הוא פועלים על הפרטים המפורטים הם פגמים הבונים זה אצל כל קטן וזהה אחד לזקן
הקטן את תוספת או תוספת.

שמואל קרית יואל
 שמואל קרית יואל
 יגאל אלון

תש"ל (1970)